

Radom, 14.11.2024 r.

**PREZYDENT
MIASTA RADOMIA**

WP.II.310.1.2023MKJ

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Radomia działając na podstawie art. 14j § 1 w związku z art. 14b, 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (J.t. Dz.U. z 2023r. poz. 2383 ze zm.) art. 2 oraz art. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (J.t. Dz. U. z 2023r poz. 70 ze zm.) stwierdza, że stanowisko [REDAKTURA] przedstawione we wniosku z dnia 06 lutego 2023 r. (data wpływu 08 lutego 2023 r.) w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w obowiązującym stanie prawnym w zakresie podatku od nieruchomości w pkt 1 i 2 jest **prawidłowe**.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 06 lutego 2023 r., [REDAKTURA] zwróciła się do organu podatkowego o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie dotyczącym art. 2, 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczył zdarzenia przyszłego.

W dniu 15 marca 2023 r. organ podatkowy wydał pisemną interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości uznając stanowisko Spółki za nieprawidłowe w zakresie pkt 1 i za prawidłowe w zakresie pkt 2 w obowiązującym stanie prawnym.

W dniu 21 kwietnia 2023 r. Spółka złożyła skargę na wydaną interpretację podatkową w zakresie pkt 1 do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Wydziału VIII Zamiejscowego w Radomiu za pośrednictwem Prezydenta Miasta Radomia.

Na skutek wniesionej skargi przez Wnioskodawcę, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2023 r. sygn. akt VIII SA/Wa 339/23 uchylił zaskarżoną interpretację.

Organ podatkowy złożył skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w sprawie skargi [REDAKTOWANE] na interpretację Prezydenta Miasta Radomia z dnia 15 marca 2023 r. znak: WP.II.310.1.2023MKJ.

Wyrokiem z dnia 01 sierpnia 2024 r. sygn. akt III FSK 75/24 Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną złożoną przez Prezydenta Miasta Radomia. Sąd zobowiązał organ podatkowy do ponownego rozpoznania sprawy i wydania interpretacji indywidualnej z uwzględnieniem przedstawionej prawidłowej wykładni. Akta sprawy zostały zwrócone do organu podatkowego w dniu 30 października 2024 r.

Rozpatrując ponownie wniosek Strony o wydanie interpretacji podatkowej, organ podatkowy uwzględnił, co następuje:

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

[REDAKTOWANE] (dalej zwana jako Spółka) zajmuje się pozyskiwaniem tytułów prawnych do nieruchomości i rozwojem projektów polegających na budowie odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię słoneczną do celów produkcji energii elektrycznej (elektrowni fotowoltaicznych). Spółka w ramach prowadzonej działalności planuje budowę elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 4MW na terenie części nieruchomości stanowiących działki oznaczone w ewidencji gruntów nr [REDAKTOWANE] m. Radom, dla których prowadzona jest księga wieczysta [REDAKTOWANE].

W ewidencji gruntów i budynków działki ewidencyjne składające się na Nieruchomość oznaczone są jako grunty rolne, w tym: działka ewidencyjna nr [REDAKTOWANE] -grunty orne, działka ewidencyjna [REDAKTOWANE]BR- grunty rolne zabudowane, klasa gruntów ornych powyższych działek: RIVa, RIVb, RV, PsIV. Łączna powierzchnia działek wynosi 5.399ha.

W celu pozyskania tytułu prawnego do ww. nieruchomości Spółka planuje zawrzeć umowę dzierżawy z właścicielem przedmiotowej nieruchomości, na podstawie której Spółka jako dzierżawca uprawniona będzie do budowy elektrowni fotowoltaicznej oraz infrastruktury towarzyszącej w postaci m.in. stacji transformatorowo-rozdziałczej oraz eksploatacji ww. Nieruchomości lub jej części i czerpania z niej pożytków przez okres 29 lat. Ostatecznym przedmiotem dzierżawy będzie wydzielona geodezyjnie część ww. działek ewidencyjnych, na których będzie znajdować się planowana inwestycja realizowana przez dzierżawcę wynosząca łącznie do 4 ha (dalej jako: Nieruchomość).

Planowana elektrownia składać się będzie z maks. 9000 sztuk paneli fotowoltaicznych o mocy ok. 550W o wymiarach 2274x1134x35 mm posadowionych na konstrukcjach stalowych umiejscowionych na podporach (słupkach/kotwy).

Dodatkowo na terenie Nieruchomości zostanie zbudowana m.in. słupowa stacja transformatorowa 15/0,4 kV, linia średniego napięcia 15kV od stacji transformatorowej do istniejącej linii 15 kV oraz linie kablowe niskiego napięcia 0,4 kV (dalej jako „infrastruktura techniczna”). Planowany teren inwestycji, który zamierza wykorzystać Spółka to ok. 4 ha, przy czym powierzchnia stacji transformatorowej wyniesie maks. 0,0035 ha, maksymalna powierzchnia konstrukcji wyniesie 0,0300 ha, maksymalna powierzchnia ogrodzenia - wyniesie 0,0100 ha, maksymalna powierzchnia rzutu poziomego paneli - 2,0000 ha, a powierzchnia niezabudowana Nieruchomości wyniesie ok. 2,0000 ha.

Wszystkie urządzenia elektrowni fotowoltaicznej oraz infrastruktury technicznej, z wyłączeniem urządzeń przesyłowych stanowiących własność właściwego operatora systemu dystrybucyjnego, stanowiąc będą własność dzierżawcy (Spółki). Po zakończeniu eksploatacji elektrowni fotowoltaicznej dzierżawca na koszt własny zobowiązany jest zwrócić Nieruchomość w stanie niepogorszonym, w tym usunąć przedmiotowe naniesienia dokonane na Nieruchomości.

Spółka podkreśla, że zgodnie z postanowieniami umowy dzierżawy do momentu rozpoczęcia budowy elektrowni fotowoltaicznej oraz wydzielenia z powierzchni dzierżawionego gruntu działek ewidencyjnych, na których będzie znajdować się elektrownia fotowoltaiczna, przedmiotowy grunt będzie użytkowany przez jego właściciela (Wydzierżawiającego) w sposób dotychczasowy, tj. z przeznaczeniem na użytek rolny. Pomimo zatem zawarcia umowy dzierżawy, do czasu rozpoczęcia budowy elektrowni fotowoltaicznej nie zmieni się sposób dotychczasowego użytkowania gruntu.

Wraz z realizacją inwestycji - po rozpoczęciu budowy elektrowni fotowoltaicznej i infrastruktury technicznej klasyfikacja dzierżawionej Nieruchomości może ulec zmianie w ten sposób, że na podstawie sporządzonej dokumentacji geodezyjnej:

- powierzchnia Nieruchomości zajęta przez panele fotowoltaiczne oraz infrastrukturę towarzyszącą zostanie sklasyfikowana jako inne niż rolne użytki gruntowe (prawdopodobnie jako użytki Ba lub Bi); lub
- cała powierzchnia dzierżawionej Nieruchomości zostanie sklasyfikowana jako inne niż rolne użytki gruntowe (prawdopodobnie jako użytki Ba lub Bi).

Pytania wnioskodawcy w związku z przedstawionym zdarzeniem przyszłym brzmią:

1. Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przedstawionym zdarzeniu przyszłym, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości dla gruntu będącego w posiadaniu Spółki, który jest sklasyfikowany w ewidencji gruntów jako użytek rolny, powstanie od pierwszego dnia miesiąca po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku, tj. liczonym od momentu faktycznego rozpoczęcia budowy elektrowni

fotowoltaicznej lub infrastruktury technicznej, a nie od daty zawarcia umowy dzierżawy?

2. Czy prawidłowe jest stanowisko, że w przedstawionym zdarzeniu przyszłym obowiązek uiszczenia podatku od nieruchomości w stosunku do wybudowanych przez Spółkę na gruncie budowli będących elementami elektrowni fotowoltaicznej i/lub infrastruktury technicznej powstanie dopiero, zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 u.p.o.l., od faktycznego zakończenia budowy lub od chwili rozpoczęcia użytkowania budowli, ale jeszcze przed ich faktycznym wykończeniem?

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej jest następujące:

Ad. 1

W ocenie Wnioskodawcy, w przedstawionym zdarzeniu przyszłym, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości zajętej na prowadzenie działalności gospodarczej w stosunku do gruntu będącego w posiadaniu zależnym Spółki, który jest aktualnie sklasyfikowany w ewidencji gruntów jako użytek rolny, powstanie od pierwszego dnia miesiąca po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku, tj. liczoną od momentu faktycznego rozpoczęcia budowy elektrowni fotowoltaicznej lub infrastruktury technicznej.

Ad.2

Zdaniem Wnioskodawcy prawidłowe jest stanowisko, zgodnie z którym obowiązek uiszczenia podatku od nieruchomości w stosunku do wybudowanych przez Spółkę na gruncie budowli będących elementami elektrowni fotowoltaicznej lub infrastruktury technicznej powstanie - w zależności od tego, które zdarzenie wystąpi wcześniej - z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona lub od momentu rozpoczęcia użytkowania budowli przed ich ostatecznym wykończeniem.

Organ podatkowy po przeanalizowaniu przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego i stanowiska Wnioskodawcy, w świetle przepisów obowiązujących w dniu złożenia wniosku wyjaśnia co następuje:

Ad.1

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: u.p.o.l.), opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają użytki rolne lub lasy z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Art. 1a ust. 3 pkt 1 tej ustawy stanowi, iż przez użytki rolne i lasy rozumie się grunty sklasyfikowane w ten sposób w ewidencji gruntów i budynków. Przepisy te korespondują z art. 1 ustawy o podatku rolnym (dalej: u.p.r.), zgodnie z którym opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki

rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Z przywołanych regulacji prawnych wynika, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają użytki rolne zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej oraz, że podatkowi rolnemu nie podlegają grunty rolne zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych jak również inne ustawy dotyczące podatków nie definiują pojęcia „zajęte” na prowadzenie działalności gospodarczej, dlatego należy sięgnąć do wykładni literalnej.

W języku potocznym „zająć” oznacza zapełnić, wypełnić sobą lub czymś jakąś przestrzeń, powierzchnię czegoś (Słownik języka polskiego M. Szymczak, Warszawa 1981, s. 910). Ponadto „zająć” to także wziąć w użytkowanie, wziąć w posiadanie, zawładnąć czymś czy zająć grunt pod coś. Potoczne brzmienie analizowanego pojęcia wskazuje, że użytek rolny powinien być faktycznie wykorzystywany do prowadzonej działalności gospodarczej.

Zatem „zajęcia” użytku rolnego na prowadzenie działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 2 ust. 2 u.p.o.l., nie można utożsamiać z pojęciem gruntu „związanego” z prowadzeniem działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Według postanowień tego przepisu przez grunty, budynki, budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej należy rozumieć grunty będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a. I tak w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych występuje rozróżnienie na grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej i grunty związane z tą działalnością. Związek nieruchomości z działalnością gospodarczą, oprócz samego posiadania nieruchomości przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą, może być oparty na faktycznym lub nawet potencjalnym wykorzystywaniu tej nieruchomości w działalności gospodarczej tego podmiotu. Grunty, budynki i budowle, które choćby pośrednio lub w ograniczonym zakresie służą prowadzeniu działalności gospodarczej, powinny być uznane za związane z tą działalnością. Jednakże związek gruntu z działalnością gospodarczą nie musi oznaczać jego zajęcia na prowadzenie działalności gospodarczej. O zajęciu gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 2 ust. 2 u.p.o.l., można mówić jedynie wtedy, gdy dany przedmiot opodatkowania jest wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej, na którym faktycznie realizuje się czynności powodujące osiągnięcie zamierzonych celów lub konkretnego rezultatu, związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zajęcie gruntów na działalność gospodarczą będzie oznaczało rzeczywiste wykorzystywanie gruntów rolnych na tę działalność, a nie tylko samo ich posiadanie albo podejmowanie pewnych czynności przygotowawczych mających za przedmiot tenże grunt. Rzeczywiste wykonywanie na gruntach rolnych czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej, w sposób trwały, nieincydentalny, świadczy o zaistnieniu takiego stanu (Wyrok NSA z dnia 06

czerwca 2024 r. III FSK 1038/22, Wyrok NSA z dnia 06 grudnia 2022 r. III FSK 4837/21).

Zatem grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne w posiadaniu przedsiębiorcy lub innej osoby prowadzącej działalność gospodarczą będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w momencie, kiedy zostaną faktycznie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej lub zostaną wyłączone z produkcji rolnej. Do czasu kiedy grunty nie zostaną faktycznie zajęte podlegają opodatkowaniu zgodnie z klasyfikacją gruntu.

Tym samym samo zawarcie umowy dzierżawy z właścicielem przedmiotowej nieruchomości, na podstawie której Spółka jako dzierżawca uprawniona będzie do budowy elektrowni fotowoltaicznej oraz infrastruktury towarzyszącej nie spowoduje automatycznie powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości. Konieczne jest jeszcze faktyczne wykorzystanie gruntu na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. Obowiązek ten powstanie zatem już od momentu faktycznego wykorzystania gruntu rolnego na cele działalności gospodarczej. Przy czym nie musi to być formalne udokumentowanie wpisem w dzienniku budowy, ale także czynności na gruncie, które takie formalne rozpoczęcie budowy poprzedzają (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 30 sierpnia 2023 r. III SA/Wa 339/23). Mogą to być również czynności o charakterze faktycznym np. utwardzenie czy ogrodzenie terenu (Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 21 października 2021 r. I SA/Sz 640/21).

Wobec powyższego organ podatkowy stoi na stanowisku, że obowiązek podatkowy w przedstawionym zdarzeniu przyszłym w zakresie podatku od nieruchomości dla gruntu będącego w posiadaniu Spółki, który jest sklasyfikowany w ewidencji gruntów jako użytek rolny, powstanie od pierwszego miesiąca po miesiącu, w którym powstaną okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku tj. licznym od momentu podjęcia faktycznych działań na gruncie, które zmierzają do osiągnięcia zamierzonych celów tj. od momentu faktycznego rozpoczęcia budowy elektrowni fotowoltaicznej lub infrastruktury technicznej, a nie od daty zawarcia umowy dzierżawy.

Ad. 2

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicję budowli zawiera art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o. Jest nią obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Odesłanie do przepisów ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane (dalej u.p.b.) dotyczy wyłącznie pojęć: obiekt budowlany oraz urządzenie budowlane. Dokonując zatem prawnopodatkowej kwalifikacji potencjalnego przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości

niezbędne jest oparcie się w pierwszej kolejności na przepisach u.p.o.l., a jedynie pomocniczo na prawie budowlanym. Z powyższego wynika, że budowlą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jest obiekt budowlany lub urządzenie budowlane w rozumieniu u.p.b. Pojęcia te zostały zdefiniowane w art. 3 pkt 1 i pkt 9 u.p.b., które stanowią, iż obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych, natomiast urządzeniem budowlanym jest urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia itp.

Tym samym, obiektem budowlanym jest budowla zdefiniowana w art. 3 pkt 3 u.p.b., przez którą należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacja), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Przytoczona wyżej definicja budowli zawiera jedynie przykładowy katalog obiektów, które są budowlami w rozumieniu prawa budowlanego. Oznacza to, że mogą istnieć także inne obiekty budowlane, które są budowlami. Każda budowla w rozumieniu prawa budowlanego mieści się w definicji budowli zawartej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Jeżeli zatem dany obiekt budowlany jest budowlą w rozumieniu prawa budowlanego, to powinien być też klasyfikowany jako budowla na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Z art. 6 ust. 2 u.p.o.l. wynika wprost, że jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem. Przepis ten w przypadku opodatkowania budowli lub budynków nowowytwarzanych zmienia zasadę dotyczącą momentu powstania obowiązku podatkowego przewidzianą w art. 6 ust. 1 u.p.o.l., stwierdzając że obowiązek podatkowy powstaje wówczas nie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku, ale z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym nastąpiły zdarzenia istotne dla powstania obowiązku

podatkowego w zakresie nowowzniesionych budowli lub budynków. Takim zdarzeniem jest przede wszystkim zakończenie budowy budowli albo budynku lub ich części, ale może to być również rozpoczęcie użytkowania budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem.

Artykuł 6 ust. 2 u.p.o.l. stanowiąc o okolicznościach, od których uzależniony jest obowiązek podatkowy, używa określenia zakończenie budowy oraz rozpoczęcie użytkowania obiektu budowlanego, ale chodzi wyłącznie o stan faktyczny powodujący moment rozpoczęcia obowiązku podatkowego. Z punktu widzenia powstania obowiązku podatkowego traktuje się przy tym na równi - fakt ukończenia budowy i rozpoczęcia użytkowania. Stanowisko takie znajduje uzasadnienie w orzecznictwie (por. wyrok WSA z dn. 09 maja 2018 r. I SA/Gd 298/18).

Jeżeli zakończono budowę budowli lub budynku albo jego części lub rozpoczęto użytkowanie przed ostatecznym wykończeniem, podatnik może skorzystać z wydłużonego (odroczonego) okresu powstania obowiązku podatkowego, co wynika z chęci ulgowego opodatkowania nowych budynków lub budowli w roku, w którym je wybudowano lub rozpoczęto użytkowanie przed ich ostatecznym wykończeniem. Należy zwrócić uwagę, że przesłanki: „rozpoczęcia użytkowania budowli, budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem” i „zakończenie budowy” są równoważne. Wystąpienie którejkolwiek z nich powoduje zatem zaistnienie obowiązku podatkowego od początku kolejnego roku podatkowego (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2018 r. I SA/Gd 298/18).

Zdaniem organu podatkowego stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym obowiązek uiszczania podatku od nieruchomości w stosunku do wybudowanych przez Spółkę na gruncie budowli będących elementami elektrowni fotowoltaicznej lub infrastruktury technicznej powstanie w zależności od tego, które zdarzenie wystąpi wcześniej - z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona lub od momentu rozpoczęcia użytkowania budowli przed ich ostatecznym wykończeniem jest prawidłowe.

Z up. PREZYDENTA MIASTA

mgr Sławomir Szlachetka
SKARBNIK MIASTA

.....
(podpis osoby upoważnionej)

Pouczenie

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawno-podatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy przedstawionego we wniosku, wydana interpretacja nie będzie miała zastosowania.

Na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem, Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu, ul. Słowackiego 7, 26-600 Radom. Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi- tj. Dz.U. 2023r. poz. 259 ze zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt. 4a (art. 53§ 1 w/w ustawy)

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54§ 1 w/w ustawy), na adres: Prezydent Miasta Radomia ul. Jana Kilińskiego 30 26-600 Radom.

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. a/a

